

Wisia urodziła się 17 października 1922 r. w Żyrardowie, gdzie ukończyła szkołę powszechną i gimnazjum. W czasie II wojny światowej została członkiem Wojskowej Służby Kobiet Związku Walki Zbrojnej – w podziemiu miała pseudonim „Czarna Hańcza". Początkowo była łączniczką, a z czasem – wywiadowcą Armii Krajowej. W czasie konspiracji kontynuowała naukę na tajnych kompletach i w 1943 r. zdała maturę. Po wojnie rodzina Wiśki przeniosła się do Gdańska. W 1953 r. Wisia ukończyła studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej z tytułem magistra inżyniera chemii.

W trakcie studiów w l. 1950-1951 podjęła pracę w Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Gdańsku jako pracownik techniczny Laboratorium Badawczego, a w l. 1951-1955 pracowała w Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Gdyni jako kierownik Laboratorium Badawczego i Kontroli Technicznej. W 1955 r. rozpoczęła pracę w Fabryce Farb i Lakierów w Gdańsku Oliwie na stanowisku kierownika Laboratorium Badawczego. W 1956 r. przeniosła się do Zakładu Farb Okrętowych, będącego zakładem terenowym Instytutu Farb i Lakierów w Gliwicach. W tej firmie rozpoczęła karierę zawodową od pracownika inżynieryjno-technicznego, przez asystenta i adiunkta, a skończyła na zastępcy kierownika Zakładu. W 1984 r. przeszła na emeryturę. Pracowała jednak dalej, ale na pół etatu, do 1992 r.

Do Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wstąpiła w 1954 r. W zakładzie pracy założyła Koło PTTK, któremu prezesowała do 1962 r. Organizowała spotkania klubowe, połączone z krótkimi odczytami i wycieczkami pieszymi. W 1962 r. Wiśka przeniosła się do Klubu Turystów Pieszych „Bąbelki", gdzie prowadziła sekretariat oraz działalność odczytową i turystyczną. W l. 1961-1968 podjęła działalność w Okręgowej Komisji Turystyki Pieszej PTTK w Gdańsku.

Od pewnego momentu zainteresowania Wisi związały się z działalnością na rzecz ochrony przyrody i środowiska. W 1967 r. stała się członkiem Okręgowej (potem Wojewódzkiej) Komisji Ochrony Przyrody PTTK w Gdańsku, a w 1968 r. objęła funkcję przewodniczącej tej Komisji, którą pełniła do 2015 r., zachowując tytuł Honorowej Przewodniczącej Komisji. Wiśka w tym czasie była bardzo aktywna – organizowała odczyty, prelekcje, wystawy, szkolenia kadry ochrony przyrody na Opiekunów Przyrody i Strażników Ochrony Przyrody. Podejmowała wiele cennych interwencji w przypadku zagrożeń, prowadziła okresowe lustracje założeń parkowo-dworskich i patrolowała obszary objęte ochroną przyrody. Była inicjatorką wyjazdowych Zjazdów Działaczy Ochrony Przyrody PTTK, dwu- i jednodniowych. W okresie kadencji Wisi, w l. 1968-2015 odbyło się 45 Zjazdów.

Zorganizowała wiele imprez ogólnopolskich o charakterze przyrodniczym, np. Sejmik Polski Północnej w 1977 r. w Gdańsku, wygłosiła setki odczytów i prelekcji, napisała wiele artykułów o tematyce przyrodniczej i krajoznawczej. Prezentowała sprawy ochrony przyrody na Zjazdach Krajowych PTTK i Kongresach Krajoznawstwa Polskiego. W l. 1996-2009 była członkiem Komisji Ochrony Przyrody Zarządu Głównego PTTK. Przez te wszystkie lata współpracowała z Regionalną Pracownią Krajoznawczą PTTK w Gdańsku. W zbiorach Pracowni znajduje się wiele wydawnictw, których autorką lub współautorką była Wisia. Są to m.in. publikacje: „Szlakiem zabytków przyrody Kociewia”, „Wybrane obiekty przyrody Ziemi Puckiej”, „Z biegiem Wisły”, „Nad Bałtykiem. Ciekawostki przyrodnicze gmin nadmorskich woj. gdańskiego”, „Remusowym śladem. Krajoznawczy kalejdoskop Pojezierza Kaszubskiego”, „W kręgu Kociewia. Wokół Wierzycy i Wietcisy”, „W kręgu przyrody Dolnego Powiśla”. Wiśka pisała też artykuły do „Jantarowych Szlaków”, „Gawrona” czy „Ziemi Gdańskiej”. Współpracowała przez wiele lat z Ligą Ochrony Przyrody, Ligą Morską i Rzeczną, Ogólnopolskim Towarzystwem Ochrony Ptaków, Towarzystwem Przyjaciół Wyspy Sobieszewskiej, Towarzystwem Przyjaciół Narodowego Muzeum Morskiego, Nadwiślańskim Towarzystwem Literackim i Stowarzyszeniem Autorów Polskich.

Uprawiała nie tylko turystykę pieszą, ale też górską, kajakową i narciarską wraz z nieodłącznym aparatem fotograficznym. Zdobyła wiele uprawnień kadry PTTK, w tym najwyższych: Honorowego Instruktora Ochrony Przyrody, Instruktora Krajoznawstwa Polski czy Honorowego Przodownika Turystyki Pieszej. Za swoją działalność w naszym Towarzystwie otrzymała Złotą Honorową Odznakę PTTK (1972), a w 1990 r. na Zjeździe Krajowym PTTK – tytuł Honorowego Członka PTTK. Wyróżniona została wieloma odznaczeniami państwowymi, w tym: Złotym Krzyżem Zasługi (1993), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2001) czy Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2009). Inne odznaczenia Wisi to m.in.: Złota Odznaka „Zasłużony Działacz Turystyki” (1973), Odznaka Honorowa „Zasługi dla Gdańska” (1972) i „Zasłużonym Ziemi Gdańskiej” (1974). I najważniejsze dla nas – Wisia była w 1997 r. współzałożycielką Oddziału Regionalnego PTTK w Gdańsku.

Bardzo mocno angażowała się w pracę z młodzieżą poprzez liczne konkursy przyrodnicze, jak i udział w szkoleniu na Młodzieżowych Organizatorów Turystyki. Wisia przygotowywała coroczne testy przyrodnicze na wojewódzkie turnieje młodzieżowe (OMTTK PTTK) i Zloty Wojewódzkie SKKT PTTK oraz pytania przyrodnicze na trzy Finały Centralne OMTTK PTTK, które odbyły się w województwie gdańskim i pomorskim. Jadwiga Kuśmierek zmarła 16 grudnia 2021 r. w Żyrardowie. Przeżyła 99 lat. Pogrzeb odbył się 23 grudnia 2021 r. na cmentarzu parafialnym Matki Bożej Pocieszenia w Żyrardowie.

WIŚKA, CZEŚĆ TWOJEJ PAMIĘCI!
PRZYJACIELE Z ODDZIAŁU REGIONALNEGO PTTK W GDAŃSKU